

γραμματικοὶ τύποι καὶ οἱ συντακτικοὶ κανόνες τῆς νεωτέρας Ἑλληνικῆς ὥστε τὴν σπουδάζουσιν νεολαίαν τούτοις ἀκολουθεῖν καὶ αὐτοῖς μόνοις χρῆσθαι; Πῶς ἄλλως ἢ διὰ τῆς ἐκ παίδων σπουδῆς τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς γραμματικῆς καὶ γλώσσης ἐξορισθήσονται ἀπὸ τῆς γραφομένης ἡμῶν γλώσσης τὸ ἀπεκατέστησε καὶ τὸ ἀπεθανάτισε καὶ ἡ κακοηθεστάτη συντακτικῶς χρῆσις τοῦ *ὅθεν* ὡς δεικτικοῦ ἐπιρρήματος ἀντὶ ἀναφορικοῦ ὡς λ. χ. ἐν τῷ «διῖσχυρίζομαι ὅθεν» ἀντὶ «ὅθεν διῖσχυρίζομαι» καὶ ἄλλα πάμπολλα ἀνούσια καὶ κακόζηλα καὶ παράλογα καὶ βαρβαρικά ἅπερ ἐν τούτοις ἐν ἱκανοῖς ἀγνωστηριακοῖς βιβλίοις τῆς πρώτης παιδεύσεως δαψιλῶς εὔρηνται; Ἡ νομίζουσιν οἱ νεοελληνισταὶ ὅτι οἱ καὶ ἄκροις δακτύλοις τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων γευσάμενοι ἀνεχθήσονται γραμματικὴν τοιαῦτα γλωσσικὰ αἶσχη καθιερώρουσαν καὶ τῇ προθέσει ἀπὸ ἐπιβάλλουσιν τὴν μετὰ αἰτιατικῆς παράνομον συμβίωσιν; ἵνα παραλίπωμεν ὅτι ἐν τισιν Ἑλληνικαῖς τῆς Ἀνατολῆς πόλεσι καὶ αὐτὴ ἡ δυστυχὴς πρόθεσις πρὸ καταδεδίκασται παρὰ τισι στόμασι, καὶ τούτοις λογίοις, εἰς τὴν ἀθέμιτον ταύτην μετὰ αἰτιατικῆς συζυγίαν.

Συνελθέτωσαν οἱ ἐλαφροὶ καὶ πιθηκίζοντες τῶν ἡμετέρων παιδαγωγῶν, διότι ἐπὶ κατηφόρου κατακυλινδουῦται εἰς θν καὶ τὸ ἔθνος ἅπαν ὀλεθριώτατα συμπαρὰπλάνησουσιν. Οἱ παῖδες ὀφείλουσιν ἐκμανθάνειν τοὺς τύπους τῆς Ἑλληνικῆς γραμματικῆς καὶ τοὺς κανόνας τοῦ Ἑλληνικοῦ συντακτικοῦ, ἡ δὲ ἡλικία αὐτῶν, ἡλικία πρὸ πάντων μνήμης ὑποδοθηθεὶ τῷ προκαταρκτικῷ τούτῳ ἔργῳ. Ἐὰν δὲ ἐν τῇ πρώτῃ ἡλικίᾳ μὴ μάθῃ τις τοὺς ὀρθοὺς καὶ λογικοὺς κανόνας τῆς γλώσσης αὐτοῦ οὐδέποτε ἄλλοτε ἐκμανθήσεται αὐτούς. Φρίττει τις τῇ ἀληθείᾳ βλέπων τοὺς πιθηκίζοντας ὁπαδοὺς τῆς λεγομένης νέας μεθόδου διδάσκειν τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν ὡς διδάσκεται ἡ Γαλλικὴ, ἢ ἡ Γερμανικὴ διὰ τῆς Ὀλενδορφείου μεθόδου. Μόνον μωροὶ παιδαγωγοὶ δύνανται φρονεῖν ὅτι ὁ παῖς εὐχερέστερον μαθήσεται τὰς προσωπικὰς καταλήξεις τῶν ρημάτων ἐὰν ψιττακίση «ἐγὼ γράφω ἐπιστολήν» «σύ γράφεις βιβλίον» «ἐκεῖ-